

سخنی چند درباره این کتاب

کتاب حاضر جلد اول از پنج جلد کتابی است در زمینه آموزش ویلن که توسط ماتیو کریک بوم پروفیسور رویال کنسرواتوار بروکسل برشته تحریر در آمده. نامبرده از جمله اساتید بنام و صاحب نظر این رشته است که کتابهای زیادی در مورد آموزش و تکنیک ویلن و همچنین قطعاتی به صورت آهنگهای کوتاه تصنیف کرده که اغلب آنها نزد اساتید و هنرجویان ما شناخته شده است و سالهاست که در کشور ما مورد استفاده قرار می گیرد: ضمن این که امتحان نسبتاً خوبی پس داده و تقریباً می شود گفت که باصطلاح « جا افتاده» این مطلب پر بیراه هم نیست، چرا که، انصافاً صرف نظر از تقدم و تأخر مطالب و برخی ریزه کاریهای فنی صاحب نظران در مورد آنها اختلاف سلیقه دارند: تقریباً به تمام نکات اصلی در مورد تکنیک ویلن با دقت و موشکافی خاص که نتیجه سالها تجربه وی در امر تدریس بوده، پرداخته است.

با توجه به این که این کتاب خود آموز نیست و حتماً باید زیر نظر مربی کارآموده آموخته شود: توجه هنرجویان عزیز را باین نکته جلب می کنم که اگر اتفاقاً در حین آموزش به نکاتی برخوردند که شبهه برانگیز بود (با توجه به روشهای متفاوت و جدیدی که امروزه در دنیا مطرح است) نظر به اینکه اغلب اساتید محترم ما علاوه بر آشنایی کافی که با این کتاب دارند. با سایر مکتبهای نوازندگی نیز، آشنا می باشند و طی سالیان متمادی تجربیات زیادی اندوخته اند: حتماً راهنماییهای ارزنده آنان را ملاک کار خود قرار دهند چرا که کتاب به خودی خود در نهایت یک مرجع تنوریک و راهنمای عمل است نه خود عمل و از حرف تا عمل تفاوت از زمین ...

در عین حال، اما، ضمن این که به هر حال، عده ای با انگیزه های متفاوت نزد خود مطالعه خواهند کرد و قرار هم بر این نیست که هنرجو الزاماً موجودی منفعل باشد، پس تفکر و تعمق در نکته به نکته مطالب نه تنها بسیار پسندیده است بلکه امری لازم نیز می نماید.

در این راستا، برای هر چه روشنتر شدن و استفاده بهتر از این کتاب تذکر نکاتی چند ضروری به نظر می رسد:

- ۱- به دلیل اهمیت ویژه ای که جلد اول و دوم این کتاب در شکل گیری شیوه آتی نوازندگی دارد، توصیه می شود. مقدمه مؤلف و صفحات اول کتاب را با دقت مطالعه کرده، سپس تصاویر مربوط به طرز گرفتن ساز و آرشه را موشکافانه بررسی کنیم.
- در مورد گرفتن آرشه الزامی نیست که حتماً از کتاب تبعیت شود: در این مورد اگر دسترسی به استاد نبود بهتر است پس از مشورت با افراد ذیصلاح و مطالعه کافی تصمیم گرفته شود.

- ۲- در ترجمه مطالب کتاب نهایت سعی شده که ضمن رعایت امانت، حتی الامکان از واژه‌ها و اصطلاحات متداول و مصطلح فارسی استفاده شود. در مواردی هم به لحاظ بعضی پیچیدگی‌های فنی، (خاص کتابهایی از این دست) از ترجمه آزادتری استفاده شده، چرا که در این موارد ترجمه‌های جمله به جمله و تحت الفظی، علاوه بر مبهم تر کردن مطلب، بعضاً، حتی ممکن است گمراه کننده نیز باشند.
- در عین حال برای فهم بیشتر و بهتر مطالب در هر جالازم بوده، توضیحات اضافی به صورت حاشیه نویسی داده شده که نشانی آنها در بالای همان کلمه یا جمله با اعداد ۱، ۲، ۳... مشخص شده و هنرجویان می‌توانند توضیح آنها را در آخر کتاب قسمت « حواشی » با همان شماره پیدا کنند.
- زیر نویسهائی که با علامت* در پای هر صفحه آمده اند مربوط به خود مؤلف است.
- ۳- در مقدمه، مؤلف بعضاً به نکاتی اشاره می‌کند که مربوط به مراحل پیشرفته تر نوازندگی است و توضیحات کافی در جلد‌های بعدی و به موقع خود داده خواهد شد؛ فعلاً می‌توانیم نگران این گونه مطالب نباشیم.
- همچنین راجع به برخی اشارات تاریخی که نویسنده در مورد اساتید، آثار و کتابهای زمان خود دارد نیز همین طور.
- ۴- جهت آگاهی بیشتر هنرجویان، فرهنگ واره کوچکی از اصطلاحات ویلن یا واژه‌هایی که به نوعی در ارتباط با تکنیک و نوازندگی این ساز است جمع‌آوری شده (به صورت انگلیسی-فارسی) که در انتهای هر جلد مقداری از آن که متناسب با مطالب آن جلد است گنجانده شده.
- لازم به یادآوری است که در این مجموعه از آوردن اصطلاحات عمومی موسیقی اجتناب شده و هنرجویان علاقمند می‌توانند آنها را در کتابهای مربوط به فرهنگ موسیقی بیابند.
- ۵- در متن کتاب نویسنده اشاره به چند جلد کتاب تحت عنوان « ملودیا و آثار برگزیده » که نوشته خود اوست می‌کند که ظاهراً آنها را به عنوان ضمیمه یا متمم این کتاب نوشته و در چند جای کتاب نیز اشاره دارد که مثلاً در اینجا فلان قطعه باید نواخته شود. در صورت عدم دسترسی به کتابهای فوق علاقمندان می‌توانند متناسب با درسهای کتاب از آثار مشابه دیگری که در دسترس است استفاده نمایند.
- ۶- همان طور که خود مؤلف نیز اشاره کرده، نواختن آهنگهای محلی و عامیانه (بشرطی که پاکیزه باشند) نه تنها لطمه ای به تکنیک نوازندگی وارد نمی‌کند؛ بلکه برعکس به جهت تنوع و غنائی که دارند موجب بالا رفتن ذوق و احساس و حتی تسلط بیشتر تکنیکی در هنر جویان می‌شود و اساساً این نظریه که می‌گوید «اول تکنیک خود را قوی کنیم بعد آهنگ بنوازیم» امروزه صحیح به نظر نمی‌رسد و هنرجویان باید از همان ابتدا، متناسب با تکنیک خود، چه از نظر حالات و کیفیات اجرایی (نوانس) و چه از نظر بیان موسیقی و تقویت قریحه با این نوع آثار آشنا شوند. از این رو اجرای آثار زیبایی از این دست از موسیقی ملل مختلف، بویژه موسیقی ایرانی بسیار مفید خواهد بود. اما در عین حال چون هنرجو در این مرحله تحت مراقبت تکنیکی است بهتر است این کار با نظر استاد و حتماً متناسب با پیشرفت هنرجو انجام پذیرد.
- در خاتمه مطلب را با گرامیداشت خاطره اولین استاد عزیزم شادروان یحیی نیک نواز به پایان می‌برم.

ملودی های عامیانه

ملودیهای عامیانه بدون اینکه کوچکترین لطمه‌ئی به روند درسی وارد آورد باعث رشد احساس و ذائقهٔ موسیقائی هنرجو میشود. از این رو ما قویاً به معلمین توصیه میکنیم قطعاتی از این دست را که در مجموعه‌ئی تحت عنوان «ملودیها و آثار برگزیده» به چاپ رسیده انتخاب و بفرخور موقعیت به هنرجویان ارائه دهند. توضیح اینکه کتاب فوق در واقع کامل کنندهٔ این کتاب است.

دانش آموز سرحال

The musical score is written for piano in G major (one sharp) and 2/4 time. It begins with a tempo marking of quarter note = 108. The score consists of five systems, each with a treble and bass clef staff. The melody is primarily in the treble clef, while the bass clef provides harmonic support. The piece features various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. There are several dynamic markings, including accents (v) and slurs. The score concludes with a final cadence in the bass clef.

دو نوازی کوچک

Moderato. ♩ = 104

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. Both are in the key of D major (two sharps) and common time. The music begins with a dynamic marking of *v* (piano) over the first note of the treble staff. The first measure contains a half note in the treble and a whole rest in the bass. The second measure has a quarter note in the treble and a quarter note in the bass. The third measure has a half note in the treble and a quarter note in the bass. The fourth measure has a half note in the treble and a quarter note in the bass. The fifth measure has a half note in the treble and a quarter note in the bass. The sixth measure has a half note in the treble and a quarter note in the bass. The seventh measure has a half note in the treble and a quarter note in the bass. The eighth measure has a half note in the treble and a quarter note in the bass.

The second system continues the piece with two staves. The treble staff features a half note followed by a quarter note, then a half note, and finally a quarter note. The bass staff has a quarter note, a quarter note, a quarter note, and a quarter note.

The third system continues with two staves. The treble staff has a half note, a quarter note, a quarter note, a quarter note, a quarter note, and a quarter note. The bass staff has a quarter note, a quarter note, a quarter note, a quarter note, a quarter note, and a quarter note.

The fourth system continues with two staves. The treble staff has a half note, a quarter note, a quarter note, a quarter note, and a quarter note. The bass staff has a quarter note, a quarter note, a quarter note, and a quarter note.

The fifth system continues with two staves. The treble staff has a half note, a quarter note, a quarter note, a quarter note, and a quarter note. The bass staff has a quarter note, a quarter note, a quarter note, and a quarter note.

The sixth system continues with two staves. The treble staff has a half note, a quarter note, a quarter note, a quarter note, and a quarter note. The bass staff has a quarter note, a quarter note, a quarter note, and a quarter note.